

loru cu ucideri. Prin urmare, nici Pandurii nu întârziară de a deserta mai în toate Țările și a se întorce în cete numeroase pe la căminurile lor: dér' vai și amarū de satele pe unde trecu ei la întorcerea lor!

În adevăr, necurmatele jafuri și rellele neauđite ce au sufferitū pe atunci nenorocitii locuitori a țerei Romănesci, semena cu unū cataclismū de-structorū căduť asupra lorū, din urgia cerescă; căci asemenea nenorociri și persecuťiuni nu se mai vedusseră pe pământulū țerei Romănesci din Țările Domniei lui Mihnea Vodă alū III-lea; și celū d'ânteiū esemplū alū atătorū neudite relle, ilū dedeseră Pandurii și Bulgaro-Serbiī de sub Tudorū cu verba *Za-vera* (pentru lege ¹), ier sfērșitulū se ambiționarā a-lū complecta cu uā neauđită ferocitate, Arnăuťi strigāndū. „*Să trăiască libertatea.*”

Desertarea *volintirilorū* inarmați, crescēndū din Ți în Ți într'unū modū spăimāntătorū, turburā pe cei duoī capi ai lorū astū-felū că ei începurā a se gândi seriosū cum să găsescā vre-unū miđlocū d'a o infrāna; dér confusiunea de spiritū în care se găsēu și amortțirea întru care ajunseserā, îi poprēu de

1). Cuvēntulū acesta a lăssatū epocā în totā Moldo-Romānia, pōnē în Țările de acum, și se obicinuieste a se Țice în genere de ómenī în convorbrile lorū «*din vremea zaverii*» adică, de la revoluťia din 1821; ier rebellilorū se Țicea; *Za-vergii*.